

देहिनां परमात्मनः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ सहस्राचिषंसूर्यातिर्यामिणं अनंतचिद्रूपं वा ॥ ९ ॥ यमिति निवृत्तिर्धर्मश्चेच्छ्रेयांस्तर्हि येऽस्मदपेक्षया जगत्तत्त्वमधिकं जानंति तेऽपि ब्रह्मरुद्रादयः सृष्टिसंहारा
 दीनप्रवर्तेयुरतः प्रतारणामात्रं निवृत्तिर्धर्म इत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कथमिति यथा देवा देवांतराभावादितरेभ्यो भागमदत्त्वा स्वयं सुखमेधेते एवं यमपि सुखं त्यास्याम इति प्रवृत्तिमार्गोऽप्याक्षिप्तः ॥
 श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्य देहिनां परमात्मनः ॥ जनमेजयो महाप्राज्ञो वैशंपायनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ जनमेजय उवाच इमे सब्रह्मकालोकाः ससुरासुरमानवाः ॥
 क्रियास्वभ्युदयोक्ता सुसक्ता ह्यस्यंति सर्वशः ॥ ७ ॥ मोक्षश्चोक्तस्त्वया ब्रह्मन्निर्वाणं परमं सुखं ॥ ये तु मुक्ता भवन्तीह पुण्यपापविजिताः ॥ ८ ॥ ते सहस्राचिषे देवं प्र
 विशन्तीह शुश्रुम ॥ अयं हि दुरनुष्ठेयो मोक्षधर्मः सनातनः ॥ ९ ॥ यं हित्वा देवताः सर्वा हि व्यकव्यभुजो भवन् ॥ किंच ब्रह्मा चरुश्च शक्रश्च बलभित्तुभुः ॥ १० ॥
 सूर्यस्ताराधिपो वायुरग्निर्वरुण एव च ॥ आकाशं जगती चैव ये च शेषा दिवौकसः ॥ ११ ॥ प्रलयं न विजानंति आत्मनः परिनिर्मितं ॥ ततस्तेनास्थिता मार्गं ध्रुवम
 क्षरमव्ययं ॥ १२ ॥ सृष्टिकालपरीमाणं प्रवृत्तिर्ये समास्थिताः ॥ दोषः कालपरीमाणे महानेष क्रियावतां ॥ १३ ॥ एतन्मे संशयं विप्र हृदि शल्यमिवार्षितं ॥ छि
 धीतिहासकथनात्परं कौतूहलं हि मे ॥ १४ ॥ कथं भागहर्षः प्रोक्ता देवताः क्रतुषु हि ज ॥ किमर्थं चाध्वरे ब्रह्मन्निज्यंते त्रिदिवौकसः ॥ १५ ॥ ये च भागं प्रगृह्णन्ति यज्ञे
 षु हि जसत्तम ॥ ते यजन्तो महायज्ञैः कस्य भागं ददन्ति वै ॥ १६ ॥ वैशंपायन उवाच अहो गूढतमः प्रश्नस्त्वया पृष्टो जनेश्वर ॥ नातसतपसा ह्येष नावेदविदुषात
 था ॥ १७ ॥ नापुराणविदा चैव शक्यो व्याहर्तुं मजसा ॥ हतं ते कथयिष्यामि यन्मे पृष्टः पुरागुरुः ॥ १८ ॥ कृष्ण द्वैपायनो व्यासो वेदव्यासो महानृषिः ॥ सुमंतुर्जैमिनिश्चै
 व पैलश्च सुहृदव्रतः ॥ १९ ॥ अहं च तुर्यः शिष्यो वैपंचमश्च शुकः स्मृतः ॥ एतान्समागतान्सर्वान्यं च शिष्यान् दमन्वितान् ॥ २० ॥ शौचाचारसमायुक्ता जितक्रोधा
 नृजितेंद्रियान् ॥ वेदानध्यापयामास महाभारतपंचमान् ॥ २१ ॥ मेरौ गिरिवरस्येति सद्धारणसेविते ॥ तेषामभ्यस्यतां वेदान्कदाचित्संशयो भवत् ॥ २२ ॥ ए
 षवैयस्त्वया पृष्टस्तेन तेषां प्रकीर्तितः ॥ ततः श्रुतो मया चापि तवाख्ये यो घभारत ॥ २३ ॥ शिष्याणां वचनं श्रुत्वा सर्वाज्ञानतमो नुदः ॥ पराशरसुतः श्रीमान्व्यासो
 वाक्यमथाब्रवीत् ॥ २४ ॥ मया हि सुमहत्तमं तपः परमदारुणं ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च जानीयांमिति सत्तमाः ॥ २५ ॥ तस्य मे तसतपसो निगृहीतेंद्रियस्य च ॥ नारा
 यणप्रसादेन क्षीरोदस्यानुकूलतः ॥ २६ ॥ त्रैकालिकमिदं ज्ञानं प्रादुर्भूतं यथेप्सितं ॥ तच्छृणु ध्वं यथान्यायं वक्ष्ये संशयमुत्तमं ॥ २७ ॥

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥
 योगसिद्ध्यभावे तु आत्मा गम्य एवायमर्थ इत्याशयः ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ तत्परप्रत्यक्षं तच्च श्रुतानुमानयोर्बीजमिति